

GAZETA

NU
NU STRĂINISMULU
ȘI OLIGARCHIA
NICI SULINANULU CORUMPĂTORU

CI
CI ROMĂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURU DEMNE D'UNU DE ANU POPORU

REDACȚIA
77, Calea Victoriei, Tipogr. Conduratu, 75.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SĂU 6 p.

Pentru capitală și județe :

Pe unu anu (100 numere)..... lei 24

Pe șese lună (50 numere)..... lei 12

Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

In București, abonamentele nu se facu

de câtu la administrația diarului.

ADMINISTRAȚIA
75, Calea Victoriei, Tipogr. Conduratu, 75.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMEREBLE 1, 25, 50 ȘI 75.

Pentru străinătate :

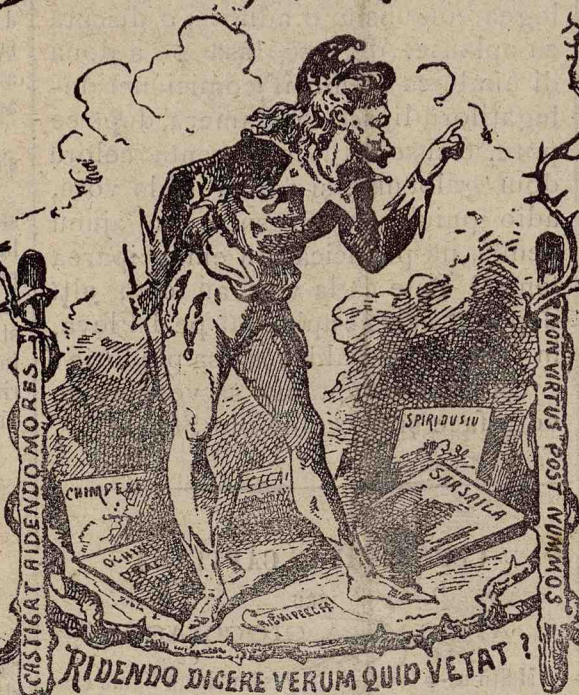
Pe anu (100 numere)..... fr. 30

Pe șese lună (50 numere)..... » 15

Linia de aneiuiri..... bani 30

Din districte, abonamentele se trâmîtu prin

mandate postale.

— Diarulu apare de două ori pe săptămână. — Redactore, KIO-PEC. — Administratore, Constantin Petrescu-C. —

Inpăcăciunea și unirea partitelor.

CURIERULU ADMINISTRAȚIUNEI

Rugăm cu cea mai vie stăruință pe domniile corespondenților noștri mai jos ca să bine-voiască a grăbi achitarea sumelor ce datorază căci numai ast-fel nu poate proba exacta și onesta d-lor purtare de adevărați comercianți.

D. A. Fridman, fostu în Ismail și acum în Galați.....	lei 29-25
2. Librăria școlilor din Romanu... „	87
3. Ghiță I. Radovic din Adjudu.... „	26-25
4. Alecu Ionescu din Tecuci..... „	75 —
5. Dimitrie A. Brăileanu din Brăila. „	45 —
6. Gr. Teodorescu din T.-Măgurele. „	32-50
7. Th. Gonciu din Vaslui..... „	6-25
8. Petrache Tache din Zimnicea.... „	51-25
9. S. Brohman și fiul din Huși.... „	24 —
10. Franțu Eitelu din R.-Vâlcea.... „	4 —
11. Nicolae Tănăsescu din C.-Lung... „	15 —

Administrațiunea.

D'ALE DILEI

Multe să dăci pe față și pe dos! ba hăisa, ba ceala, ba în sus e mai bine, ba în jos e mai bine! ba Dracul e mai bun, ba laclul e mai nostim! Amețelă complectă, pe cine să crești, deca pênă la Dumnezeu nu te lasă dracii să ajungă?!

Dracii de erii și-se presintă aji ca sfinți, și sfinții de aji și se arătă ca Draci, și în astă amețelă cucuiată, ori câtă ai cugeta nu scii pe care să 'i dai Dracului și pe cine să 'i dăruiesc lui Dumnezeu? Cum der să fie cineva aji? și pentru, și contra, și la ocazie, să 'i mănânce friptă decă s'ar putea!

Să te duci cu sfinții te mănâncă dracii; să te duci cu dracii te înghite sfinții. să fii și cu unii și cu alții, după cum sunt diplomații fără diplomă, atunci ride Aghiuța, der și se umple punga, și ce e dreptu, principiul domnitoru aji la ordinea diley este să fii cu toții și cu nici unii; ci numai punga ta care se umple dolda, să 'i fie principiul după care să te conduci.

Ce e dreptu, nu este rău acestu principiu salvatoru pentru câte gôle, noi însă am facutu contrariul, am crezut numai în sfinți și în cruce, și ca crucea ne-am uscatu! Și de ce? Pentru că sfinții ameții de fumulu tămiei în locu să pue mâna pe ingeri, fiindu că prin demna lor purtare ia ridicatu la ceruri, au pus mâna pe draci, lăsându la ua parte pe bieții ingeri ale caror aripiore a începutu a cam degera. Curându însă va veni djoa cându se va vedea că totu mai bunu suntu ingerii de câtu dracii, nu mai sa nu fie prea târziu; căci, mulți din ei au începutu a fi ademeniți de draci, și tare ne temem că la timpul deșteptării sfinților se voru pomeni în boltă, și atunci? O atunci pace vouă, și saculu cu cenuse pe capu?

Atunci să te ții pe chefulu ce va trage nenea Gună călare pe prună; atunci veselie pe vinărarul Flurescu, și Pache Mache Iconomicus-bes Daniilanos!

Afară numai deca nu s'o amesteca care cum-va sfinții Nicolae și Spiridon să mai facă niscaiva minuni minunate, de și de la unu timpu s'a cam

lăsatu și ei de minuni, și de cându Șapira, marele tertipgiu din Iași, le face concurență cu minunile sale credute și afirmate de proști?

*

Cămara iară a începutu a se juca d'a baba ôrba?

Aji vine cu uă nouă inovațiune în legea comunală, o admitu, o discută cu aplause; deru se lasă pe a doua și fiindu-ca membrii comisiei delegațiilor lipsiu din Cameră, după ce pôte, facuse actul de prezența celor două galbeni... și adoua și la votu, adio puiule, progresulu din ajun pentru uă paticică din emanciparea femeii? Pôte că la votu au fostu alți deputați acei ce aplaudă pe d. Fleva, în frumoasă și călduroasă sa pledorie!

Su mai așteptăm să vedem ce voru face și baccellele din Senat!

CERCHEZII IN CAPITALA

SEU

AROGANTA CIOCOIASCA

Multu ne-a trebuitu pene să vedem tipulu ciocoiulu datu pe față de el însuși! Bre, sucelf; bre, carmel; ba în susu, ba în josu; ba o fi tunsă, ba o fi rasă; ba la delu, ba la vale; în fine ciocoiulu își arătă arama pe față, și de, tare ne erea tēmă să nu fim desmintiți; deru de, nărvulu din fire n'are leuire, ciocoiulu spuse în fine că este ciocoiu și încă de cei mai aroganți!

Așa deru, după multe stăruințe puse de Ghimpele și Romănu, ciocoiulu răspunde după chipul și asemănarea ciocoescă,

Mai întâi să restabilim adevărulu.

I

Redacțiunea Ghimpele, vădendu miserabilă stare în care este lăsată suburbia Popa-Tatu, de inginerii culorii de verde și de părinții orașulu, care la ocaziune nu uită a le solicita voturile mahalagiilor se hotărî a face apelul în consiliulu comunalu pentru a face ore care mic îndreptări nenorocirei ce a cădutu pe patru strade din cauza nepăsării consiliurilor trecute.

La Iuliu anul curent, actualele directore alu Ghimpele, rugatu de multimea suferinților din stradele Neptun, Căpriora. Pănai, Ciclop și Orașiu, se adresă personalu către d. locoșitoru de primaru, trăgendu atențiunea asupra miserabilii stări în care au ajunsu menționatele strade.

Mărturisim, că d. locoșitoru de primaru dinpreună cu ajutoarele se au probatu multă bună voință și chiar stăruința în această afacere, căci după două zile d-sa veni la fața loculu vădu miseria și dete imediatu ordinele convenite pentru ridicarea și facerea planulu; în urmă a chematu pe d. Ingeru șefu Cerchezu, căruia față cu directorele diarulu nostru și cu d-nii ajutoari ai d-lui primaru 'i-a datu ordinu să cheme pe persoanele ce urmau să fie espropriate pentru a se invoi asupra prețulu, pentru strada Păunilor de o cam dată chemându-se acei proprietari.

Cu unii s'au invoitu, erii alții după mai mulți ochi dulci ce făcea d. conductoru Poteca, nu s'au pututu invoi, căci aji cerea două mii franci și a doua și 4,000.

Directorele nostru presupundu o mardarie din partea d-lui Poteca, ce era în strânsă legătură cu cei espropiați, s'a adresatu din nou către d. primaru arătându-i unu nou planu cu care s'ar putea ajunge la unu rezultat mai favorabilu pentru comună, căci locurile de espropiați ce altă dată nu se ridica de la 30—40 galbeni, îndată ce se amestecă d. Poteca, se sui aprôpe la 10 mii franci.

Celul din urmă planu era ca în locu de 10,000 franci să se dea numai 2,000, și cu restulu să pôtă face și pavagiulu.

Astă-fel directorele nostru prin stăruința ce a depusă a găsitu pe d. C. Stoicescu, care să ofere gratis din loculu seü trei stânjeni lățime și

vre-o opt-spre-dece lungime, rămându numai uă espropiere ce lăsase la suma de 2,000 lei.

În fața acestor avantaje, d. primaru a chematu pe d. Cerchezu, și față cu persoanele notate mai susu 'i-a datu ordinu ca de urgență să se facă acea stradă pentru a scăpa pe locuitorii de mortalitatea ce se va încinge din cauza balta-celor.

D. Cerchezu promise că se va ocupa cu serio-sitate de această afacere.

După ce trece în cancelaria serviciulu tehnicu, d. Cerchezu, se adresă către directorele diarulu nostru, rugându-lu deca scie să 'i recomande unu antreprenor care să se însărcineze cu efectuarea acelei lucrări.

I s'a trimisă duoi sau trei omeni; s'au invoitu s'au nu, acesta nu o știmu.

Totu ce scimă este că după mai multe neobositore stăruințe către toți cei din primarie, în luna Noembre, locuitorii din strada Păunilor s'au pomenitu cu D. Poteca, că vine cu șase omeni cu casmalele și 'i pune să sape pe partea dreaptă a stradei pe unde particularii 'și făcuse cu cheltuiala lor o potecă cu molosu, a sfărâmat'o, au risipitu molosulu, și pene aji nu s'a mai vedutu nimic.

Aci au rămasu lucrurile.

(Va urma).

Calendarele

Nu vă speriați inbiți lectori și gentile lectrițe, că nu vomu vorbi de minciunile astronomilor noștri cari de multe ori citindu 'i vă face să vă luați lumea în cap arătându-vă în zile de sârbetore ploii și furtune. Nu; noi vomu vorbi de literatura introdusă de la un timp încoă prin calendare, și mărturisim că ingeniosulu inovatore a avut uă ferisită inspirațiune, căci au făcutu pe omenire a mai citi și a o mai deprinde puțin cu lectura câte-va momente, sacrificându ore cum lectura cărților măsluite la postavulu verde și a oftatulu dupe prânđu la șosea și... Bulevardu, bes-Paul de Cock și Ionescu de la Dacia!

Noi ne-am propusă a trece repede în revistă celenđarele apărute pentru anul viitoru, și care din ele aru merita sacrificiulu de a fi citite. Unde prin materiile citite să să pôtă cine-va amusa în momente de recreație și găsi totu odată vicile sociale alungate ca pe o plantă otrăvitoare.

Instrucțiunea și distracțiunea societății este prima condițiune a omulu de litera, ca prin materiile ce va produce să facă pe om să rădă și să plângă totu odată și aceasta numai bătându vicile sociale.

Dintre toate Calendarele apărute în capitală și pe care le-am resoitu cu ore care atențiune, lăsându la parte pe hoții literari, și care au cutezanți să strige: hoții, puneți mâna pe hoții, ca să nu 'i vadă lumea că tocmal ei sunt adevărații hoții, mărturisim că nu am găsit u alte Calendare vrednice de citit de câtu pe acele editate de Librăria fraților Ioanița intitulată unulu *Calendarul pentru toți Românii și Calendarul Amusant și Picanț*, la care se mai adagă și un tablou admirabil în care se represintă bătaia Românilor cu Turcii la Rahova, pe care ar trebui să 'i aibă ori ce Român în casa sa, ca o dulce și glorioasă amintire a anulu de durere și glorie 1877.

Noi mulțumim atăt autorelu cât și editorelu, ne permitem a reproduce câte-va articole din aceste Calendare, ca dupe ce se voru convinge și lectorii noștri de cele înșirate aci să pôtă dice am datu doi franci, der suntu mulțumitu, de și singur tabloulu valorează mai multu.

Reproducem pentru aji o parte din articolu :

Cum se facu la noi căsătoriile.

I

Ne mirăm și totu ne întrebăm de ce s'au înmulțitu divorțurile la noi într'unu modu așa de spăimântatoru în câtu tribunalele nu mai au timp să judece alt-ceva și nu ne gândim uă clipă măcar că noi suntemu vinoși.

Iată cum se face la noi cel mai importantu și mai seriosu pasu din viața omulu:

II

- Sărutu mâna coconă Tinițu.
- A, bună ziua japănească Dobrițu.
- Ce mai faceți, cum mai petreceți?

— Ia, n'o ducă bine cu necazurile și supărările.
 — Dér ce ai pățit?
 — Nimic, slavă Domnului, dér mē mănincă amaru cu proclata aia de fată că s'a mărită...
 — Așa e coconița mami și s'a făcută frumoasă de pică.
 — Acum tatăs'o uumai pre ea o țoțonesce și o plimbă, pre mine m'a aruncat după use.
 — De ce n'o măriți?
 — Ași mărita-o, cum n'ași mărita-o! dér unde voră proclătii de bărbaați ca să se mai însore?
 — De ce nu 'mi ai spus mie mai din vreme că pânăcum îi și legamă capul.
 — D'apoi când? căci n'am avut nici vreme; abia eră alaltaeri o scoseiă din pension; n'are nici 16 ani.
 — E crudă mititica, dér fie să se invețe de cu vreme cu grija casi.
 — Grija casei! 'ți ai găsită, mai se gândescă fetele din vremea de aji la asemenea fleacuri! să și facă și ea rândulă ca tôte și pre urmă d'o fi cu capu și-o face norocă.

— Că bine dicit; cum se chiamă să'i dicită lumea cu cōnă măritată, iar nu fată îmbătrănită.
 — D'apoi cum gândescă.
 — Lasă pe mine că 'ți găsescă eu omul; dér căți bătuti pe multe să'i făgăduescă?
 — Două trei mi câtă vei chibzui.
 — Iți dau de leacă eu iute.
 — Scapă-mă de piatra din casă și ai de la mine de ce galbeni.

III

— Ah! bine că te-am întâlnită mamă Dobrițo.
 — Și eu bine că te-am găsită, cocōne Tudorică.
 — Suntă amoresatū nebunū?
 — Ce spui? urită vreme 'ți ai alesă, tocmai eramă să'i deschidă vorba de căsătorie.
 — Ce are a face una cu alta? amorulă amorū și căsătorie căsătorie
 — Așa e.
 — Dér să nu 'ți uită vorba; adineaori dăriiū pre trotoarū uă fetiță imbrăcată cu uă roche maronū deschisă amestecată cu maronū închisă.
 — Insoțită de uă damă tinără și frumoasă.
 — Cu uă roche numai ciucuri și dantelă.
 — Si uă pălărie albă cu pene negre.
 — Fata cu uă pălărie maronū închisă cu pene maronū deschisă.
 — Si pre mână cu uă hăinuță de taftă neagră.
 — Dér de unde 'i scii tôte semnele? ori o cunosci?
 — Viu de la ea.
 — Ce spui mamă Dobrițo?
 — Ea e fata de măritatū...
 — Tacă că moră.
 — Măsa vrea să scape de ea d'ancătele; ține la dēstre că dă uchiagiū.

FOIȚA GHIMPELUI

PRISONIERII CAUCASULUI

(URMARE)

Valea în capătul căreia ei se găsiău era înconjurată de munți n'alți între cari nu se dărea nici uă ființă: el vedă că era peste puțină să înlătore drumul bătut, și că era de trebuință să urmeze cursul râului pentru a eși din astă încurcătura. Erea aprōpe 11 ore sēra, și zăpada începuse a se întări când coboră în vale.

Dér înainte de a se 'ndruma ei deteră foc la stabilimentele lor atât pentru ca să se încăldească, cât și pentru ca să facă un mic prinz de șislak, de care aveău mare trebuință. Un pumn de zăpadă fu bătura lor și uă 'nghitură de rachiu isprăvi ospēțul. Apoi trecură cu fericire valea fără ca să vedă pe nimeni și intrară în defileu, unde drumul și râul ereău strīuse între munți cu piscuri înalte.

Ei merseră cu tōtă înțela care le era puțină, simțind pericolul ce căta să 'i înfălnescă în astă trecere strimptă, din care nu eșiră de cât către 9 ore dimineța.

Numai atunci se deschise astă întunecos defileu și ei pūtură descoperi dincolo de munții mai joși cari se 'neruciău din naintea lor, nemărginitul orizont al Rusiei, as menea unei mări depărtate. Anevoie și-ar face cine-va uă idee de bucuria ce arētă maiorul la astă privire neașteptată.

— Rusia! Rusia! era singurul cuvēt pe care 'l putu dice.

— Eu nu țin la dēstre ci să mē vedă mai curândă căpătuită; birjarū stăi.
 — Dér ce faci?
 — Opreșcū uă birjă ca să mergū să vedă fata.
 — Cum să veți fata ne vedut ne cunoscut?
 — Lasă că ne-om cunōsce noi mai în urmă.
 — Dér bine nu cerceteți mai întēi să aji cum suntă părinți? ce fire are fata?
 — La ce 'mi ar folosi astă perdere de vreme? unii 'mi ar dice că suntă toți buni neoe mare și alții rēi ferescă D-geū; mai bine așa orbesce. Ce 'mi e scris pe frunte 'mi e pusū.
 — Măcarū să 'i vestescū.
 — E mai frumosă să le facemū surpridă.
 — Aide decă vrei.

VI

— Cucōnă Tinițo, miră-te.
 — Ce soro dragă?
 — Am venitū cu ginerele.
 — Care ginere?
 — Ce felū ai uitatū, ginerele ce 'mi ai disū să caută pentru cuconița Aristița.
 — Dér bine soro de unde 'lū scoseși? din cutie?
 — Elū a alergatū dupe mine? e nebunū după fată.
 — Ce spui? dēr de unde o cunōsce?
 — A vedut' o aji dimineață pre trotoarū cu D-ta.
 — Mergeamū la Popovici să 'i cumpērū ață de impletitū; și dicit c'a vedut' o?
 — E nebunū dē legatū după D-ei.
 — Si a venitū cu D-ta?
 — Ascēptă la portă în birje.
 — Dér bine eu n'amū spusū nimicū lui Grigore
 — Nu face nimicū, 'l oi spune acumū.
 — Si o să primescă că și el vrea să scape de năpaste.
 — Ce gândescă cocōna mea pucină greutate e uă fată mare la casa omulū?
 — Intră-mē pe mine, 'mi e rușine să umblă pe drum cu dēnsa că mē arētū îmbătrinită cu 20 de ani.
 — Negreșitū, mumă cu fată de măritatū.
 — Nu mē dau pre de ce ca ea.
 — Mai e vorbă; copilăria e lacū de plōe, frăgețimea ea mâne se duce.
 — Pre cândū eu slavă D-lui.
 — Mai o vorbă!
 — Ei ce facemū acu?
 — Eū dicit să 'lū primesci cocōnă Tinițo.
 — Dér Grigorie nu e aici.
 — O veni pre câtū omū sta de vorbă.
 — Si fata nu 'lū cunōsce și nu scie nimicū.
 — L'o cunōsce pre urmă că are destulă vreme.
 — Dér bine ce soiū de omū e?
 — Ce e, e bunū.
 — Ce spui?

Călătorii se așezară pentru a se odihni și a se bucura din nainte de apropiata lor libertate.

Astă presimțimēt al fericirei se amesteca în spirital maiorulū cu amintirea spăimētătoarei catastrofe la care fusese martor, și pe care fērele și hainele sēle pline de sange 'i-o înfăcișiau cu țarie.

Cu ochii țintiți pe țērmul depărtat al ostenelelor sēle, el socotia greutatea călătoriei.

Privirea lungulū și primejdiosulū drum care 'i remănă să 'l facă cu fērele de picioare și cu pulpele umflate de obosēlă, 'i sterse îndată plăcerea timpurie ce 'i-o pricinuisse privirea pământulū sēu de naștere.

În chinurile închipuirei sēle se amesteca uă sete arđetōre. Ivan coboră către țērmul râulū care curgea la ore care depărtare, ca să aducă apă stăpānului sēu; el găsi acolo uă punte formată din două copaci și vedū din depărtare uă locuință.

Acēsta era un fel de chalet, sau uă locuință de veră a Tcherchengilor care acum era părăsită.

În starea fugarilor acēstă casă singuratică era uă precioasă descoperire.

Ivan răpi pe stăpānului sēu de la cugetările sēle spre a 'l conduce în r fugiul ce era a 'l descoperi, și, după ce 'l aședă acolo se puse îndată să caute magasia.

Locuitorii Caucasulū din care cea mai mare parte sunt nomađi și adese expuși năvălirilor vecinilor, au mai tot-d'a-ua după case gropi pe sub pământ în care și ascund proviziunile și averea. Aceste magasi de forma unor puțuri strimpte, sunt închise cu uă scindură. sau cu uă piatră lată acoperită cu grija cu pământ, și aședată tot-d'a-ua în locuri unde iarba lipsește, de tēmă ca să nu trădeze depositul colōrea erbei.

— Pre cinste, bogatū, cinstitū, fără daruri rele, nici bețivū, nici cărturarū, nici hărbarū; curată fată mare.
 — Atunci bravo.
 — Cu tōte astea puteți să vē faceți datoria d'a cer-ceta.
 — Dér ce mai e neoe decă ne încredințēți D-ta pottescelū în intru.

(Va urma)

LA LIBRARIA FRĂȚII IONIȚIU & C-rie

au apărut:

CALENDARUL

PENTRU TOTI ROMANI

Coprindēnd pe lēngă cele necesari și

Prisonierul de la Plevna

Nuvelă originală și urmare la Istoria resbelului Ramano-Ruso-Turc.

Primul Pas

Nuvelă originală contemporană și alte mici și interesante Anecdote și Poesii între care și cele *Decedate Armatei Române* cu ocazia *Intrării Triumfale în Capitală*, care are și un interesant tablou ca *Premiu*

BATALIA DE LA RAHOVA

Fōrte frumos imprimat în colorii la Dresda.

Prețul cu tabloul împreună lei 2, ban 50.

CALENDARUL AMUSANT ȘI PICANT

Coprindēndū interesantele nuvele o pagină din *viēța angloaiților „Alexandru Coceseu“* cadoulū ambulant și altele, ilustrat cu 8 tablouri imprimate în colorii fōrte caracteristice și amuzante

Preciului 2 lei.

ALMANAHUL AMERICAN

Cu notițe noi, culese din cele din urmă evenimente Romane în două edițiuni. Cea ordinară 1 l. și 50 b. idem de lux 3 l.

CALENDARUL PORTATIV

copriēndū cele mai indisponibile notițe.

Preciul 40 b.

Librarilor acordă unun rabat considerabil.

Afară de aceste îngrijiri, soldații ruși le descoperă adese; ei lovesc pământul cu vergelele pușcilor lor în cărările bătute care sunt aprōpe de locuințe și sunetul le arētă gropile ce le caută.

Ivan descoperi una sub un hambar aprōpe de casa în care găsi ole de pământ, căți-va știuleți de porumb, uă bucată de sare și mai multe unelte de menagiū.

Alergă să caute apă pentru a aședa bucătăria: sfertul de berbec și căți-va cartofi ce 'i adusesse fură puse pe foc.

Pe când bēutura se pregătea, Kascambo frigea păpușoi, în fine căte-va alune mai găsite în magazin complectară prāuzul.

Când fu isprăvit, Ivan cu mai multă înlesnire și mijloce isbuti să libereze pe stăpānului sēu din fiarele sēle; și acēsta, mai liniștit și odihnit printr'un prānd excelinte atunci, cădu într'un lung somn, și era nōpte când se deșteptă.

Cu tot acest prānz priicos, când voi să relucēpă drumul, picioarele sēle umflate se toțopeniseră așa că nu putea face cea mai mică mișcare fără a înceroa dureri insuportabile.

Cu tōte astea căta să plece.

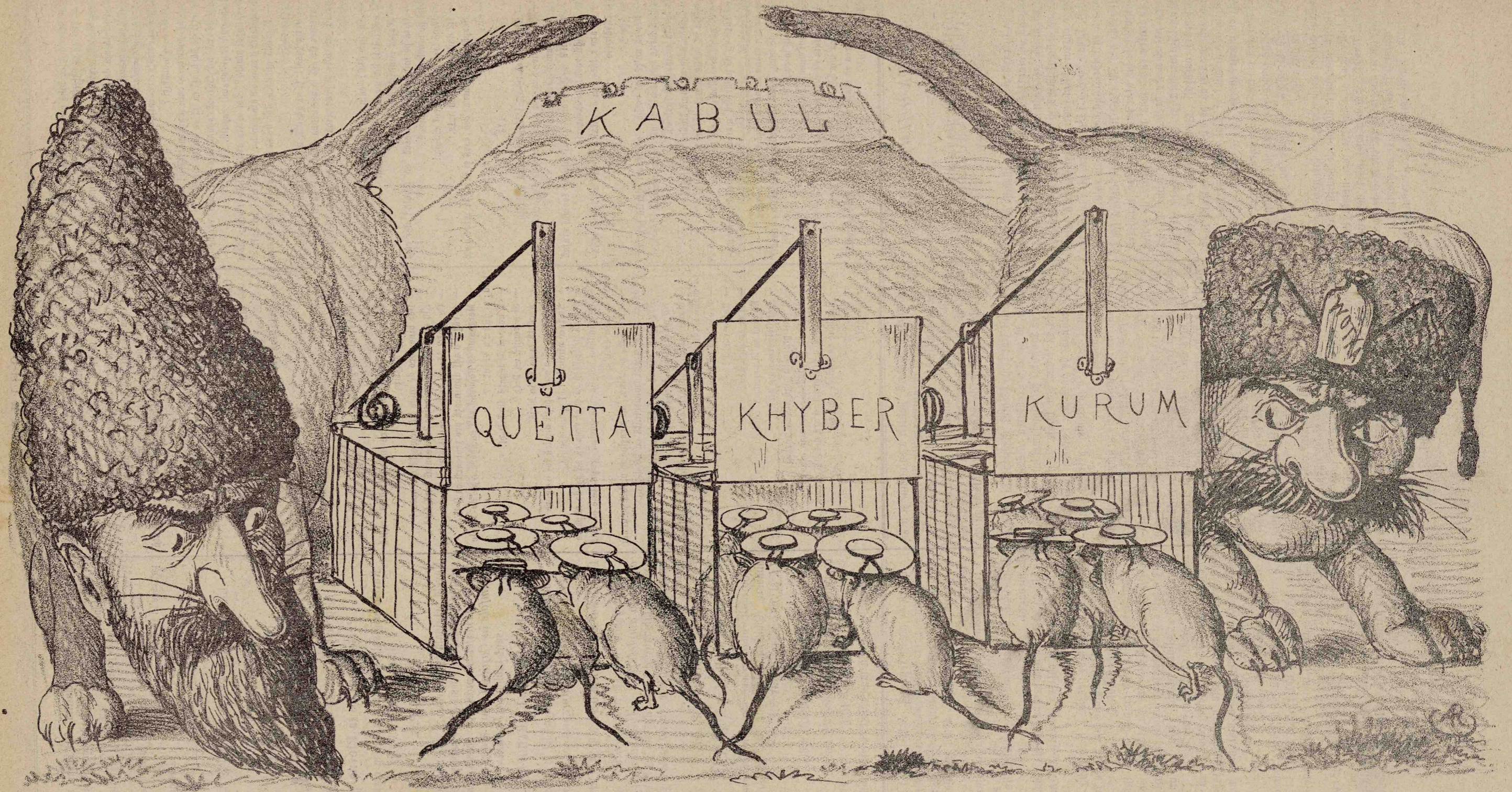
Sprijinit de servul sēu porni trist, încredințat că nu va ajunge pēnă la termenul dorit.

Mișcarea și căldura mersului, alina puțin căte dușin durerile se el le simțea.

Merse tōtă nōptea, oprindu-se adese și reluându și iar drumul.

Câte uă dată asemenea descuragiāndu-se, se arunca pe pământ și silia pe Ivan să 'l părăsescă în reua lui sōrtă.

(Va urma)

Cum era să fie lucrurile la Afganistan, și cum suntă.